

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Ekoservis Ralsko s.r.o.**, IČ: 27327451, se sídlem Mimoň, V Lukách 95/IV, zast. JUDr. Petrem Doušou, advokátem, se sídlem Mladá Boleslav, Laurinova 1049, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.2.2009, č.j.: 542/121/7/09/55

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 12.2.2009 č.j. 542/121/7/09/55 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Petra Douši, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2.1.2009, č.j.: ČIŽP/51/OOH/SR01/0819161.003/08/LDH a to tak, že „bod I. zní: podle ustanovení § 66 odst. 5 zákona se ukládá pokuta 800 000,- Kč (slovy: osm set tisíc korun českých) za nesplnění povinnosti stanovené v ustanovení § 21 odst. 1 písm. c) zákona a § 46 odst. 2 zákona tím, že jako provozovatel skládky odpadů nevybral za období od 31.12.2006 do 31.5.2008 od původců odpadů poplatky za uložení odpadu na skládku odpadů S-003 Svěbořice v celkové výši 7 896 627,- Kč (sedm milionů osm set devadesát šest tisíc šest set dvacet sedm korun českých) a tedy je ani neodváděl zákonnému příjemci obci Ralsko.

Toto bylo zjištěno Krajským úřadem Libereckého kraje v řízení vedeném pod č.j. KULK/56411/2008, ve kterém byla odvolateli rozhodnutím sp.zn. ORVZZP/917/2008/000/14 ze dne 26. září 2008 (pravomocné od 4.12.2008) uložena povinnost odvolateli dlužnou částku na poplatcích obci Ralsko zaplatit. Podle § 90 odst. 5 poslední věty tohoto ustanovení správního řádu se zbylá část výroku rozhodnutí (technické údaje o splatnosti pokuty a bankovním spojení) a bod II. výroku rozhodnutí potvrzuje.“

V odůvodnění žalovaný mimo jiné uvedl, že Krajský úřad Libereckého kraje obdržel od obce Ralsko podnět na žalobce provozovatele skládky odpadů. Se žalobcem bylo vedeno správní řízení pod č.j. KULK/56411/2008 a rozhodnutím ze dne 26.9.2008 bylo žalobci uloženo zaplatit základní složku poplatku za ukládání odpadů na řízenou skládku odpadů S-OO3 v k.ú. Svěbořice příjemci poplatků, obci Ralsko za období od 31.12.2006 do 31.5.2008 v celkové výši 7 896 627,- Kč a penále ze zadržené částky ve výši 732 0471,- Kč. Předmětné rozhodnutí bylo v odvolacím řízení správním orgánem II. stupně potvrzeno.

Správní orgán I. stupně jednání žalobce shledal jako porušení povinností, které mu jako provozovateli skládky odpadů stanoví zákon č. 185/2001 Sb. v ust. § 21 odst. 1 písm. c) a zahájil s ním správní řízení ve věci uložení pokuty. Současně usnesením stanovil lhůtu, ve které se žalobce mohl seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim.

Správní orgán I. stupně následně vydal rozhodnutí a uložil žalobci pokutu 800 000,- Kč dle § 66 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb. a to za porušení § 21 odst. 1 písm.c) téhož zákona. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí se podle žalovaného žalobce řádně odvolal.

Dále pak žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí se zabýval námitkami žalobce uvedenými v jeho odvolání, přičemž konstatoval, že krajský úřad v souladu s ust. § 78 odst. 2 písm. t) a 47 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. je oprávněn rozhodnutím uložit provozovateli skládky povinnost zaplatit vybraný poplatek za uložení odpadu na skládku. Dle ust. § 47 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. je příslušenstvím tohoto poplatku také penále ve výši 0,5 promile ze zadržené částky. Toto penále však není pokutou ve smyslu ust. § 66 zákona č. 185/2001 Sb., proto správní orgán I. stupně, příslušný dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., správně vedl řízení s žalobcem pro porušení jiných povinností stanovených zákonem dle ust. § 66 odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb., protože krajský úřad není příslušný ukládat pokuty dle tohoto ustanovení. Nelze proto ztotožňovat penále s pokutou. Penále slouží ke „zhojení“ příjemce poplatku za to, že finanční prostředky, které měl dostat, nedostal. Pokud by je měl uložené u finančního ústavu, obdržel by za ně úroky. Pokuta je sankce, která mimo jiné plní represivní funkci a nutí tak žalobce chovat se po právu, měla by donutit žalobce, aby poplatky vybíral dle zákona a předával je ve lhůtě stanovené v ust. § 46 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb. příslušné obci.

K námitce žalobce, že nemůže poplatky předat obci Ralsko, protože nejsou vybrány a povinnost odvést poplatky je v zákoně vázána na poplatky vybrané, žalovaný uvedl, že zákon č. 185/2001 Sb. ve svém ust. § 46 odst. 2 stanoví, a proto předpokládá, že provozovatel skládky plní povinnosti a poplatek vybírá při uložení odpadu na skládku a následně pak vybrané poplatky předává příjemci poplatku k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce. Způsob vybírání poplatku a jeho placení příjemci poplatku je tedy přesně stanoven zákonem č. 185/2001 Sb. Nelze se odvolávat na to, že se odvádějí pouze vybrané poplatky, když žalobce sám záměrně poplatek nevybral, ač mohl a nesplnil si zákonnou povinnost poplatek vybrat. Dokonce se s firmami Technické služby Mimoň, s.r.o. (IČ 49100408) a COMPAG SEVER s.r.o. (IČ 62241630), které jsou dle zákona v pozici původce odpadů a oprávněné osoby a jsou s žalobcem majetkově provázané, dohodl o splatnosti poplatku v daleké budoucnosti.

Žalovaný dále konstatoval, že žalobce porušil zákon, když nevybral poplatky za uložení odpadů na skládku Svěbořice, nemůže se proto odvolávat na znění zákona č.

185/2001 Sb. o odvádění pouze vybraných poplatků, když sám nesplnil a nezabezpečil prvotní zákonnou povinnost poplatků vybírat, z které pak vyplývá zákonná povinnost následná, poplatky odvádět.

Žalovaný dále uvedl, že o povinnosti žalobce bylo pravomocně rozhodnuto v rozhodnutí krajského úřadu ze dne 26.9.2008, čj. KULK/56411/2008, sp.zn. ORVZZP/917/2008/000/14, kde dle ust. § 71 písm. i) a § 78 odst. 2 písm. t) zákona č. 185/2001 Sb. byla žalobci stanovena povinnost jako provozovateli skládky odpadu zaplatit základní složku poplatku za ukládání odpadu na řízenou skládku odpadu Svěbořice příjemci poplatků, obci Ralsko za období od 31.12.2006 do 31.5.2008 v celkové výši 7.896.627,- Kč a penále ze zadržené částky ve výši 732.041,- Kč. Toto rozhodnutí bylo v odvolacím řízení Ministerstvem životního prostředí potvrzeno (čj. 542/1332/26/08/754 ze dne 28.11.2008) a nabylo právní moci 4.12.2008. Nesplnění povinnosti žalobcem dle zákona bylo prokázáno tedy již v tomto řízení. Obě rozhodnutí žalobce obdržel, byla zde prokázána výše dlužných poplatků i porušení zákonných povinností žalobcem. V tomto řízení je pak nutné na řízení vedené krajským úřadem odkázat.

Žalovaný proto napadené rozhodnutí změnil, jde o zpřesnění formulace výroku, aniž by došlo k jakékoli změně faktů, které byly v řízení zjištěny a uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Bylo třeba, aby výrok rozhodnutí obsahoval konkrétní částku dlužných poplatků v konkrétním časovém úseku. Správní orgán I. stupně tyto údaje sice uvedl v odůvodnění rozhodnutí, ale pro určitost výroku je nutné uvést je zde, aby v případě dalších sankčních řízení s žalobcem ve věci neplacení poplatků za ukládání odpadu na skládku v jiných časových obdobích, nevznikly pochybnosti o předmětu řízení, tedy o věci již jednou rozhodnuté.

Žalovaný se dále ztotožnil s důvody pro stanovení výše pokuty, které správní orgán I. stupně uvedl, a to je délka páčání sankcionovaného skutku a k výši dlužné částky na poplatcích. Je však třeba srozumitelněji vyjádřit negativní ovlivnění životního prostředí obce. Provoz skládky a i sama existence skládky ovlivňuje životní prostředí obce, a to v současnosti i v budoucnosti, i když je skládka zabezpečená nejlepšími dostupnými technologiemi. I přes toto zabezpečení jde totiž o zásah do přirozeného prostředí a nikdy nelze eliminovat veškerá negativa spojená s existencí skládky v současnosti či budoucnosti.

Poplatky může obec využít pro zlepšení životního prostředí v obci, aniž by tato zlepšení přímo souvisela se skládkou odpadu. Může také pro své obyvatele vybudovat různé veřejně prospěšné stavby, nebo poskytovat některé služby, které občanům zpříjemňují či zjednodušují život, a to jak v sociální tak obecně společenské oblasti, mohou směřovat k zpříjemnění soužití občanů. Neplacením poplatku tak obec nemůže realizovat své projekty, které jsou placeny právě z příjmu poplatků.

Žalovaný považoval neplacení poplatku za uložení odpadu na skládku žalobcem za společensky velmi nebezpečné jednání také proto, že se žalobce na neplacení poplatku v rozporu se zákonem dohodl s firmami Technické služby Mimoň, s.r.o. (IČ 49100408) a COMPAG SEVER s.r.o. (IČ 62241630), které jsou dle zákona v pozici původce odpadu a oprávněné osoby. To mu umožnila skutečnost, že žalobce jako provozovatel skládky a uvedené firmy, které provádějí svoz komunálních odpadů zejména z obcí, byly nebo jsou majetkově propojeny a mají totožné i statutární zástupce. Jde o promyšlený záměr, kterým je jednoznačně poškozena obec Ralsko. Podle názoru žalovaného žalobce svým protiprávním jednáním umožnil, aby poplatky, které jsou veřejnými prostředky, protože slouží k obecně prospěšným účelům obci, sloužily k soukromým účelům citovaným firmám.

Žalobce v žalobě proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného mimo jiné uvedl, že oba rozhodující orgány shodně shledaly, že žalobce porušil právní povinnost uloženou mu zákonem, když v rozporu s ust. § 21 odst. 1 písm. c) a ust. § 46 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb.

nevybral od původců odpadů poplatky za uložení odpadů na skládku Svěbořice a následně nepředal tyto poplatky ve stanovené lhůtě příjemci - obci Ralsko. S rozhodnutím správního orgánu a s úvahami, na kterých toto rozhodnutí stojí, žalobce nesouhlasil.

Žalobce poté konstatoval, že tím, že jako provozovatel skládky vystavil za uložení odpadu fakturu, dostal své zákonné povinnosti stanovené mu ve větě první ust. § 46 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb. a to tak, že nenechal jednotlivé uložení odpadu bez zpoplatnění. Povinnost odvést vybrané poplatky se pak týká jen poplatků fyzicky vybraných, tedy těch peněžních prostředků, které už provozovatel drží. Tuto svou povinnost žalobce plní po uhrazení splatných faktur, a to do konce měsíce následujícího po uhrazení faktury původcem, tedy naprosto v souladu s § 46 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb.

Dále žalobce uvedl, že tím, že stanovil delší lhůtu splatnosti faktur vystavených původcům odpadu, neporušil žádnou právní povinnost, neboť poplatky za uložení odpadu od těchto původců vybral a převedl na příjemce. Počínal si tedy v naprostém souladu se zákonem a bez úmyslu obohatit sebe, či kohokoliv jiného. Za naprosto nesmyslné považoval tvrzení žalovaného, že se žalobce s původci odpadu dohodl na neplacení poplatků, neboť k žádné takové dohodě nikdy nedošlo a poplatky byly vybrány a předány jejich příjemci.

Žalobce dále namítal, že předmětná pokuta byla žalobci uložena z toho důvodu, že jako provozovatel skládky odpadů nevybral od původců odpadů poplatky za uložení odpadu na skládku odpadu S-003 v k.ú. Svěbořice, a to za období od 31.12.2006 do 31.05.2008. Žalobce však všechny tyto poplatky ani vybrat a dále odvést nemohl, neboť v prvním pololetí roku 2007 nebyl provozovatelem předmětné skládky, dokonce neexistoval ani jako právní subjekt. Jak je zřejmé z výpisu z obchodního rejstříku, byla společnost Ekoservis Ralsko s.r.o. založena až dne 9.7.2007, tedy více než šest měsíců poté, co již měla dle žalovaného plnit svou povinnost vybírat poplatky za uložení odpadu. K samotnému převzetí skládky S-003 Svěbořice žalobcem od provozovatele společnosti Technické služby Mimoň s.r.o. pak došlo až na základě smlouvy o prodeji části podniku ze dne 19.7.2007, a to ke dni 1.8.2007.

Žalobce se tak vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem domníval, že výše uvedeným postupem žalovaného byla porušena jeho práva, neboť žalovaný žalobci vyměřil pokutu za nevybírání poplatků v rozporu se zákonem.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný setrval na tvrzeních uvedených ve svém rozhodnutí a soudu navrhl, aby předmětnou žalobu v celém rozsahu zamítl.

Při ústním jednání konaném dne 21.3.2013 zástupce žalobce setrval na svých procesních stanoviscích, žalovaný se pak k jednání bez řádné omluvy nedostavil, i když mu předvolání bylo řádně doručeno.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je zčásti důvodná.

Ve správním spise se nachází podnět Krajského úřadu Libereckého kraje na zahájení řízení ze dne 29.9.2008, dále oznámení o zahájení správního řízení spojené s usnesením o lhůtě, dokdy může účastník řízení navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy ze dne 27.10.2008, č.j.: ČIŽP/51/OOH/SR01/0819161.001/08/LDH. Správní spis poté obsahuje také rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 2.1.2009, č.j.: ČIŽP/51/OOH/SR01/0819161.003/08/LDH, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši

800.000,-Kč za nesplnění povinnosti stanovené v ust. § 21 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech (dále jen zákon č. 185/2001 Sb.), které spočívalo v tom, že žalobce jako provozovatel skládky odpadů S-003 Svěbořice nevybíral a následně neodváděl zákonnému příjemci tohoto poplatku obci Ralsko všechny poplatky za uložení odpadů na tuto skládku (období od 31.12.2006 do 31.5.2008) v celkové výši 7.896.627,- Kč a podle ust. § 66 odst. 5 zákona se tak dopustil správního deliktu.

Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání ze dne 26.1.2009, o kterém rozhodl žalovaný ve výše uvedeném, žalobou napadeném rozhodnutí.

Kromě výše uvedených dokumentů obsahuje správní spis také výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem, uznání závazku a dohodu o jeho postupné úhradě, rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí ze dne 26.9.2008, č.j.: KULK/56411/2008, rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 28.11.2008, č.j.: 542/1332/26/08/754 a rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru rozvoje venkova, zemědělství a životního prostředí ze dne 23.3.2008, č.j.: KULK/14673/2009 a rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 26.5.2009, č.j.: 542/ENV/09.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Městský soud v Praze shledal důvodnou námitku žalobce, kterou vytýká žalovanému, že ho sankcionuje za to, že jako provozovatel skládky odpadu nevybral od původců odpadu poplatky za uložení odpadu a to za období od 31.12.2006 do 31.5.2008 s tím, že v prvním pololetí roku 2007 nebyl ještě provozovatelem předmětné skládky, když ještě ani neexistoval jako právní subjekt. Z výpisu z obchodního rejstříku je pak zřejmé, že žalobce byl zapsán dne 9.7.2007, tedy více než 6 měsíců poté, co již podle žalovaného měl plnit svoji povinnost vybírat poplatky za uložení odpadu. Tato skutečnost je pak natolik zásadní, že už jenom z tohoto důvodu bylo nutné pro tuto vadu předmětné rozhodnutí zrušit, jelikož žalobce jako právnická osoba nemůže být sankcionován za jednání, kterého se měl dopustit v době, kdy ještě podle práva neexistoval. Tuto skutečnost bude muset žalovaný správní orgán znovu posoudit a dát do souladu.

Soud se nicméně neztotožnil s tím, jak žalobce brojil proti výkladu § 21 odst. 1 písm. c) resp. § 46 odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., pokud jde o formulaci a výklad povinnosti vybírat poplatky. Soud zde odkazuje na závěry zdejšího soudu uvedené v rozsudku č.j. 9Ca 209/2009-40 ze dne 21.11.2012, v němž soud mimo jiné konstatoval, že : „Zákon o odpadech výslovně stanoví nejen to, kdy je provozovatel skládky povinen poplatek za uložení odpadu na skládku vybrat (podle § 46 odst. 2 věty první zákona o odpadech poplatek od původce vybírá provozovatel skládky *při uložení odpadů na skládku*), ale ve třetí větě téhož ustanovení zcela jednoznačným způsobem stanoví také lhůtu, ve které je provozovatel skládky povinen odvést vybrané poplatky příjemci poplatku a zároveň jej informovat o dlužných poplatcích. Provozovatel skládky je tak povinen učinit vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce, tj. kalendářního měsíce následujícího po tom měsíci, ve kterém byl odpad na skládku uložen a poplatek za jeho uložení vybrán. Lhůta, kterou zákon stanoví provozovateli skládky k odvodu vybraných poplatků jejich příjemce, je tedy stanovena zcela určitým a jednoznačným způsobem; argumentace žalobce, že nejde o konkrétní lhůtu s určitým datem, se nezakládá na pravdě. Soud se plně ztotožňuje s názorem žalovaného, že je věcí žalobce, jakým způsobem zajistí splnění těchto povinností, které mu jakožto provozovateli skládky ukládá zákon o odpadech. Žalobci nebude nikdo diktovat, jaké má stanovit termíny splatnosti faktur, kterými svozovým firmám fakturuje poplatek za odpad uložený na skládku. Je na něm, aby tyto termíny stanovil takovým způsobem, aby mu byl vyfakturovaný poplatek zaplacen a

on jej stihl odvést příjemci poplatku v zákonem stanovené lhůtě, zakotvené v § 46 odst. 2 věty třetí zákona o odpadech.“

Soud má dále za to, že v napadeném rozhodnutí bylo nadbytečně uváděno, že žalobci byla uložena povinnost zaplatit základní složku poplatku za ukládání odpadů a penále ze zadržené částky rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 26.9.2008 č.j. KUKL/56411/2008, které bylo v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 28.11.2008 č.j. 542/1332/26/08/754. Povinnost vybírat poplatek je založena přímo zákonem, není tedy k tomu třeba žádného dalšího rozhodnutí správního orgánu, a proto odkaz na tato rozhodnutí je nadbytečný. Z tohoto pohledu je pak také zcela nepodstatné, zda tato rozhodnutí byla zrušena, či stále existují. Pro vyvození odpovědnosti žalobce za to, že nevybírá poplatek, zcela postačuje, že takovou povinnost má podle § 21 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb. a zjištění, že předmětný poplatek nevybírá.

Vzhledem ke shora uvedenému nezbylo Městskému soudu v Praze než zrušit žalobou napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a dle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému. Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení žalobce advokátem ve výši 4.800,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 21. března 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová